

INTERN RAPPORT.

DATO: 1/9-83

RAPPORT NR: 1450

KARTBLAD 1832 I

Antall sider 6
-- bilag

SAKSBEARBEIDER Ivar Hultin

RAPPORT VEDRØRENDE:

Sluttarbeidene vedrørende pyrit- og kopperkismineraliseringen i Agjet-formasjonen.

RESYMÉ:

I.P- og VLF- motstandsbakkemålinger indikerte høy-anomalidrag innenfor Agjet-formasjonens metadiabaser og grønnstensagglomerat. Anomalien antas og skyldes PY-KK-MT- mineraliseringer.

Fire utvalgte anomalier ble kjerneboret i 1980.

Resultatene viser at den teoretiske modellen korrelerer meget godt med de påviste PY-KK-mineraliseringene innenfor grønnstens-agglomeratet.

Innenfor metadiabasen er sulfidmineraliseringene av sekundær karakter knyttet til lokale folde-strukturer.

De påviste Cu-gehalter er såvidt beskjedne at videre undersøkelser ikke kan anbefales.

FORDELING OSLO:

3

KIRKENES:

ANDRE:

1	Bergmesteren
2	USB
2	Sulfidmalm

KOMMENTAR:

INNLEDNING

Forekomsten ligger ca. 7 km sydvest for Kautokeino tettsted, bilag nr.01, innenfor Caskiasseriens suprakrustale bergarter. Berggrunnen består av albitkarbonatbergarter, amfibolit, grønnstein/grønnskifer og grønnsteinsagglomerat.

Undersøkelsen begynte sommeren 1959. A/S Sydvaranger avsluttet disse senhøstes 1980. Staten har mutet inn 13 punkter, bilag nr. 01, som er leiet ut til A/S Bidjovagge Gruber (A/S Sydvaranger). Leieavtalen løp ut den 31.03.1981.

Tidligere arbeider

Statens råstofflaboratorium (SR), Trondheim, gjennomførte bl.a. en regional bekkesedimentprøvetaking i 1959. Denne indikerte Cu-anomalier i Agjetjokka, Ravddojokka og Mannavarrajokka, bilag nr. 02.

Statsgeologene F. Skjerlie og H. Skåtvoll befarte området sommeren 1960 bl.a. etter anmodning av same Anders Nilsen Juuso, som tidligere hadde registrert "fine" mineraliseringer. Under denne befaringen ble det lokalisert kopperkis i bekkeskjæringer i Mannevarregorzza, og i nær tilknytning til et større forgiftningsområde ved N 1000 - Ø 1800. Mineraliseringene her er innenfor agglomeratet.

Svært lite av berggrunnen er blottlagt. Da agglomeratet inneholder opptil 8 vol. % magnetitt, ble området magnetisk bakkemålt høsten 1960 av Geofysisk Malmleting (G.M.), Trondheim. Resultatet er presentert i bilag nr. 04.

De geofysiske dataene korrelert med geologiske registreringer indikerer at agglomeratet danner en større synforstruktur med et akseplan NNØ/SSV og en stupning på 50-70° mot nord, og med en vestsjenkel langs østsiden av Agjetluobbal - Agjetjavrri, og en østsjenkel langs vestsiden av Bavvaljavrri (F. Skjerli og T.H. Tan, 1961), bilag nr. 03.

Fig. 1

Under agglomeratet opptrer en skifrig grønnstein. Deretter opptrer en mektig hematittførende albitkarbonatbergart. Over agglomeratet ligger en porfyrisk grønnstein/metadiabas, fig. 1. Over denne igjen følger en massiv epidotførende albitdiabas.

I 1961 kjerneboret G.M. innenfor de fire partiene:

I	N 1850 - Ø 2250 -	BH 1
II	N 2890 - Ø 2910 -	BH 2
III	N 2809 Ø 3125 -	BH 3
IV	N1250 - Ø 1500 -	BH 4

bilag nr. 02.

Hensikten med denne boringen var å kartlegge kopperkisens fordeling innenfor agglomeratet.

I BH.1 er det påvist en sammenhengende kopperkismineralisering over 13 b.m. antatt mektighet 8.00-9.00 m med gehalter fra 0.03 til 0.39% Cu. Eller ca. 0.32% Cu over 1.70 over 1.70 m mektighet innenfor de sentrale agglomeratpartier.

I BH.2 ble det registrert flere mindre og separate Cu-mineraliseringer i agglomeratets sentrale partier (gehalter er ikke oppgitt).

I BH.3 og BH.4 ble det registrert sporadiske ubetydelige mineraliseringer.

Forøvrig er det registrert blotninger (sprekkefyllinger) i albitkarbonat med Cu-gehalter opptil 9%.

Forøvrig henvises til G.M.-rapport nr. 276 C og nr. 314 B.

Enn videre er det gjort analyse på 8 kisførende overflatestuffer av agglomeratet. Resultatet er gjengitt nedenfor.

Fe syrel.	Cu %	Ni %	Au ppm	S %	Mn %	Ti %	V %	Co %
8.11	0.09	0.04	<0.02	0.21	0.05-0.1	0.5-20	0.01-0.5	0.01-0.05
5.60	0.82	0.06	<0.02	0.90	0.1-0.5	0.5-20		0.01-0.05
6.89	0.13	0.03	-	0.27	0.05-0.1	0.5-20		0.01-0.05
-	6.20	-	-	-	0.1-0.5	0.05		0.05
8.52	0.31	0.03	<0.02	0.29	0.05-0.1	0.5-20		0.01-0.05
8.21	0.9	0.03	-	0.43	-	-		0.01-0.05
-	0.41	0.05-0.1	-	-	0.02	-		0.01-0.05
8.30	0.25	-	< 0.2	-	-	-		0.01-0.05

1. Gjennomsnittsprøve	fra koordinat Ø 3000 - N 2850
2. "Rik" prøve	" " "
3. Fattig prøve	" " "
4. Albit-karbonatlinse	" " "
5. "Middels" prøve	" " Ø 2275 - N 1775
6. Rik prøve	" " "
7. "Rik " prøve	" " "
8. 200 kg's prøve fra 3 tonn uttatt masse	" " "

Silikatanalyse av nr. 8.

48.18 %	SiO ₂	
1.29 %	TiO ₂	
9.09 %	Al ₂ O ₃	
6.83 %	Fe ₂ O ₃	
7.13 %	FeO	
13.87 %	MgO	
3.95 %	CaO	
0.08 %	MnO	
2.86 %	Na ₂ O	
2.85 %	K ₂ O	
0.10 %	P ₂ O ₅	
0.17 %	S	
0.16 %	H ₂ O ⁻	
1.14 %	H ₂ O ⁺	
0.01 %	ZnO	
0.1 %	Cr ₂ O ₃	
0.04 %	NiO	
0.04 %	V ₂ O ₅	
0.01 %	Co ₃ O ₄	
0.1 %	BaO	anslått
<0.05 %	Pb	
<10 ^g /tonn	Ag	

Videre ble gjort orienterende oppredningsforsøk av nr. 8.
Om resultatene se G.M. rapp. nr. 276 C.

Geologene F.J. Skjerli og T.H. Tan, som var de geologiske saksbehandlere i perioden 1960-61, konkluderte med at agglomeratet har mektigheter opp til 165 m med en antatt utstrekning på 12 km med muligheter til opp-treden av rikere mineraliserte partier spesielt innenfor tektoniserte partier. Saksbehandlerne anbefalte derfor videre undersøkelser av feltet.

På grunn av vanskelig økonomi fikk hverken G.M. eller NGU anledning til å etterkomme saksbehandlerne anbefalinger.

Da A/S Sydvaranger overtok A/S Bidjovagge Gruber i 1973, ble Agjetforekomsten høyt prioritert. Selskapet innledet feltarbeidene i 1975 med jordprøvetaking, SP- og VLF-bakkemålinger. Resultatene er presentert i A/S Sydvaranger Rapp.nr. 892/76.

I 1976 ble utvalgte partier underkastet en mer detaljert jordprøvetaking. Resultatene herfra indikerer et utpreget Cu-anomaliområde innenfor Sone B - Sone A ved koordinatene N 3300 - N 4000, A/S Sydvaranger Rapp.nr. 999/77, bilag nr. 04.

SP- og VLF-bakkemålingsresultatene synes ikke å klarlegge Cu-mineraliseringens geologi.

Etter befaring i Agjet høsten 1977 anmodet høyskolelektor O.B. Lile, Institutt for anvendt geofysikk, NTH, om å få oversendt utvalgte KK+MT+PY -mineraliserte agglomerat-stuffer beregnet på eksperimentelle I.P.-målinger.

Resultatene herfra var såvidt positive, at O.B. Lile anbefalte en I.P.-forsøksmåling innenfor et avgrenset felt ved BH 2 - BH 3, bilag nr. 4. Som kjent var det bl.a. registrert KK-mineraliseringer i BH 2.

O.B. Lile foresto selv forsøksmålingen høsten 1978, med absolutt interessante resultater. O.B. Lile mente å kunne selekttere I.P.-anomalier forårsaket av KK/PY-mineraliseringer.

Som en følge av forsøksmålingene, foreslo O.B. Lile en systematisk I.P.-måling innenfor utvalgte separatliggende felter av agglomeratformasjonen kontrollert med korte diamantborhull.

Da O.B. Lile ikke hadde anledning til å følge opp sine anbefalinger, ble NGU tildelt dette oppdraget.

Etter at NGU v/forsker P. Eidsvig og A/S Sydvaranger v/geofysiker Ø. Logn i fellesskap hadde vurdert O.B. Lile's resultat, og sett disse i relasjon til de tidligere geofysiske bakkemålings- og borkjernerresultat, mente begge at det ville være mer hensiktsmessig å I.P.-måle et større sammenhengende område innenfor agglomeratet. Området fra Ø 500 og nordøstover til ca. N 4600 ble valgt ut, se kartbilag nr. 4.

NGU v/P. Eidsvig påtok seg oppdraget med nødvendig feltassistanse fra A/S Sydvaranger. Oppdraget ble gjennomført høsten 1979.

(Da NGU ikke klarte å rekonstruere det gamle koordinatnettet med N-Ø akser, konstruertes et nytt koordinatnett med X-Y akser).
Målingene av 1979 gav interessante indikasjoner; to markerte ledere ble registrert, begge beliggende sydvest og nordøst for den lederen O.B. Lile påviste i 1978. Den nordøstligste lederen er ubetinget den sterkeste, og ifølge P. Eidsvig måtte denne tilskrives et sulfidførende nivå innenfor agglomeratserien.

Lignende strukturer ble også påvist rett vest av O.B. Liles forsøksfelt, se kartbilag nr. 05.

P. Eidsvig anbefalte følgende anomaliområde boret opp:

- A: 7300X - 2400Y
- B: 7100X - 1975Y
- C: 6500X - 2100Y
- D: 5300X - 1875Y, bilag nr. 05.

Geofysiker Ø. Logn mente det var hensiktsmessig å gjennomføre en bakkeledningsevne måling etter et tettere koordinatnett, ca. 25 x 25 m, innenfor de aktuelle I.P.-anomaliene, før en fastsatte de endelige borhullspåsettene. Ø. Logn mente at en slik måling ville gi en mer detaljert tolkning av de aktuelle I.P.-anomaliene som fremkom i NGU's karverk av 1980.

Ø. Logn foresto det meste av målearbeidene. Måleresultatene bekreftet hans antakelser, idet de fleste av de utvalgte I.P.-anomaliene splittes opp i mindre anomaliene med ulike ledningsevner, se bilag nr. 06 og nr. 07. Resultatene hadde stor betydning for bestemmelsen av borhullspåsettene med boreretninger og borhullslengder.

Borprogrammet ble gjennomført i august-september 1980 v/ TERRANOR A/S, Trondheim. Totalt ble det boret 573,40 m med loddehull innenfor A, - ett i B, C og D, bilag nr. 05 og nr. 06.

Supplerende berggrunnskartlegging ble gjennomført av stud.tekn. Kari Berge, NTH, med nødvendig assistanse av geolog Karl Inge Olsen, A/S Sydvaranger. Deres resultat er presentert i bilag nr. 008.

Sporleting og kvartære befaringer er gjort ved geologassistent Lars-Erik Fjällström, A/S Sydvaranger og statsgeolog Martin Hamborg NGU.

RESULTAT

Berggrunnskarteringer (blotningskartet) er presentert i bilag nr. 08.

Sporletingen og de kvartærgeologiske befaringer gav ingen nye registreringer som bidrar til en bedre forståelse av de geologiske forholdene.

VLF-motstandsmålingsresultatene er presentert i bilag nr. 06 og 07.

Innenfor område D synes den påviste Py + KK -foliasjonsmineraliseringen innenfor agglomeratet å være en nokså klar årsak til I.P.- og VLF-motstands-anomaliene. Videre kan denne mineraliseringen ha en genetisk sammenheng med KK + PY -mineraliseringen i BH 2 av 1961.

Beklageligvis er mektigheten og Cu-gehalter over (ca. 2.5 m) såvidt beskjedent at de ikke rettferdiggjør ytterligere undersøkelser.

Innenfor områdene A-C har vi registrert en annen tungmineraliseringstype, som også gir I.P.-effekt.

De fineste sulfidmineraliseringene er knyttet til sekundære karbonat-/albit-ganger, oftest med sekundær magnetit, fig. 03.

Disse viser en utpreget sonar oppbygging med ubetydelig Cu-innhold, $\sim 0,10\%$.

Begge mineraliseringstypene gir I.P.-effekter, idet de er konkordante med moderbergartens foliasjonsretning. Utstrekningen etter strøket synes kort. Dette kan forklares ved at de er knyttet til lokale foldestrukturer (isoklinal-folder). Det er derfor meget sannsynlig at de tidligere registrerte KK-mineraliseringer med tildels høye Cu-gehalter (nr. 4 - Ø 3000 - N 2850) innenfor albit-karbonatlinser er knyttet til små lokale foldestrukturer.

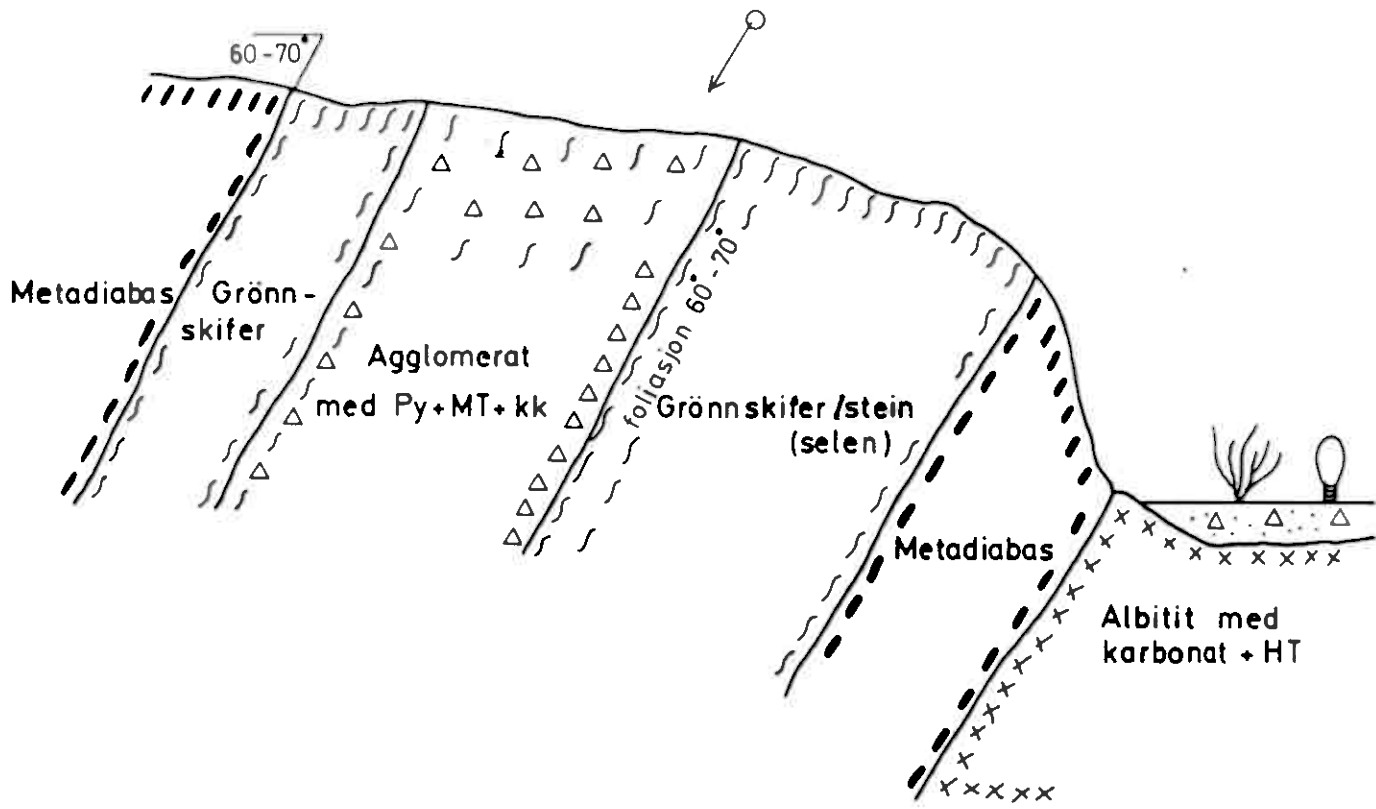
KONKLUSJON

Ut fra foreliggende undersøkelser synes Agjet-formasjonen å ha to sulfidmineraliseringsformer.

- 1) En utpreget lavgehaltig "foliasjonsmineralisering" med tildels store mektigheter innenfor agglomeratet - og
- 2) en sekundær gangmineralisering knyttet til små lokale foldestrukturer med høyst variable Cu-innhold.

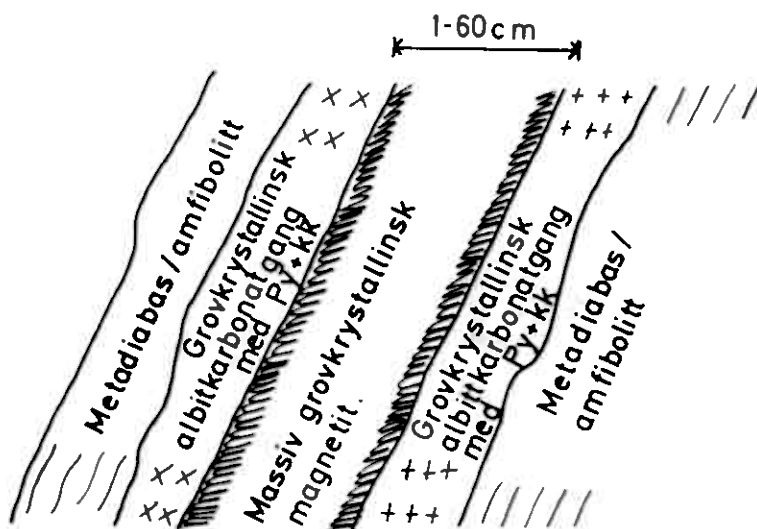
Begge mineraliseringstyper synes å gi gode I.P.-effekter.

De påviste Cu-gehalter rettferdiggjør ingen videre undersøkelse.

Skjematisk N-S profil av Agjet - buen lengst syd.

Fig. 2

Typisk gangmineralisering MT+Py + kk (MK) innenfor Agjet nordöst.

Fig. 3

Kjerneobservasjoner.

Borhull nr. 1 - 80 Profil 7300
 Koordinator: Y 2440 X 7300
 Påsatt i høyde 428 m.
 i retning _____
 med helning 90°
 Borhullets lengde 60.00 m.

Boret meter	Bergart	Kjerne- mangel	Skiffighet	Bergart prøve
0 - 3.20	Overdekke.			
5.00	Massiv metadiabas (grønnstein)			
7.80	Metadiabas, svakt foliert med finfordelt PY + KK.		60-70°	
13.50	Metadiabas, epidotisert (porfyrer av epidot) ofte med PY-corona (KK ?).			
17.20	Metadiabas, epidotisert med MT-cm tykke lag.		70°	
17.70	Magnetit, massivt 50 cm tykt lag med PY + KK-spor.		70°	
22.10	Metadiabas, svakt foliert.		60-70°	
34.60	Metadiabas, som 17.70-22.10 med MT-por- fyrer.			27.10-27.2 m
34.80	Kvarts, massiv grovkrystallinsk gang med MT + PY + KK.		70°	
49.70	Metadiabas, relativt massiv, stedvis foliert.			
59.60	Metadiabas, meget sterkt epidotisert med KV + MT-porfyrer med corona av PY + KK.		70°	
60.00	Metadiabas, svak foliert.		60-70°	

Borhull nr. 1-80, X 7300 - Y 2440, 90°, 60,00 m

Prøve nr.	b.m.	% Cu	% Zn	% Pb	% Fe	ppm Au
	3 - 4	0,02				
	5	0,02				
	6	0,05				
	7	0,03				
	8	0,02				
	9	0,02				
	10	0,03				
	11	0,04				
	12	0,04				
	13	0,04				
	14	0,02				
	15	0,03				
	16	0,02				
	17	0,03				
	18	0,02				
	19	0,02				
	20	0,02				
	21	0,04				
	22	0,01				
	23	0,06				
	24	0,07				
	25	0,05				
	26	0,03				
	27	0,04				
	28	0,03				
	29	0,03				
	30	0,04				
	31	0,03				
	32	0,03				
	33	0,03				
	34	0,03				
	35	0,14				
	36	0,04				
	37	0,07				

Borhull nr. 1 - 80 forts.

Prøve nr.	b.m.	% Cu	% Zn	% Pb	% Fe	ppm Au
	38	0,02				
	39	0,02				
	40	0,04				
	41	0,03				
	42	0,02				
	43	0,07				
	44	0,01				
	45	0,02				
	46	0,02				
	47	0,02				
	48	0,03				
	49	0,02				
	50	0,02				
	51	0,01				
	52	0,01				
	53	0,01				
	54	0,01				
	55	0,01				
	56	0,02				
	57	0,02				
	58	0,01				
	59	0,01				
	60	0,04				

Kjerneobservasjoner.

Borhull nr. 2 - 80

Profil 7300

Koordinator: Y 2403

X 7304

På satt i høyde 428 m.

• i retning

• med helning 90°

Borhullets lengde 65.60 m

Boret meter	Bergart	Kjerne- mangel	Skiffrighet	Bergart prøve
0 - 3.50	Overdekke.			
17.90	<u>Metadiabas</u> , epidotisert med MT-porfyrer.		60-70°	
18.00	<u>Magnetit</u> , massiv gang med PY + KK.			
23.60	<u>Metadiabas</u> , svakt epidotisert med cm-tykke massive MT-ganger.		70°	
37.10	<u>Metadiabas</u> , noe mer epidotisert med MT + EPD-porfyrer ispetted sulfid.			
39.10	<u>Metadiabas</u> , sterkt epidotisert med dm-tykk massiv MT + PY-gang.		70°	
50.70	<u>Metadiabas</u> , som 23.60 - 37.10 m.			
51.60	<u>Metadiabas</u> , sterkt foliert og kloritisert.		90°	
65.60	<u>Metadiabas</u> , som 23.60 - 37.10 m. med EDP-porfyrer med sulfidcoronaer (PY + KK).			

Borhull nr. 2 - 80, X 7304 - Y 2403, 90°, 65,80 m

Prove nr.	b.m.	% Cu	% Zn	% Pb	% Fe	ppm Au
	3,40-4,00	0,03				
	5	0,05				
	6	0,01				
	7	0,03				
	8	0,03				
	9	0,02				
	10	0,02				
	11	0,02				
	12	0,01				
	13	0,02				
	14	0,04				
	15	0,02				
	16	0,04				
	17	0,02				

Kjerneobservasjoner.

Borhull nr. 3 - 80
 Koordinator : Y 2377
 Plassert i høyde 424 m.
 • i retning _____
 • med helning 90°
 Borhullets lengde 82.00 m

Profil 7300
 X 7263

Boret meter	Bergart	Kjerne- mangel	Skiffrighet	Bergart prøve
0 - 3.50	Overdekke.			
14.50	Metadiabas, epidotisert.		60°	
16.00	Metadiabas, sterkt oppsprukket og epidotisert med cm-tykke PY + MT skikt med KK-spor. Porfyrer med MT + KARB + EPD er vanlig.			
22.70	Metadiabas, massiv og epidotisert.		60-70°	21.10-27.2
23.40	Metadiabas, massiv og epidotisert i veksling med cm-tykke MT-skikt.			m.
25.80	Metadiabas, som 16.00-22.70 m.		70°	
26.00	PY + MT + KARB-lag.			
29.00	Metadiabas, som 16.00-22.70 m.			
29.80	Metadiabas, sterkt oppsprukket med flere paralleltstrykende cm-tykke skikt av MT + PY + KK-spor.		70°	
30.90	Metadiabas, med MT-porfyrer.			30.00-30.1
32.10	Metadiabas, massiv og relativt lite epidotisert.			
37.60	Metadiabas, som 16.00-22.70 m.			
38.10	KARB + ALB-gang med MT-porfyrer.			
42.80	Metadiabas, som 16.00-22.70 m.		60°	42.70-42.
42.90	KARB + MT + PY-gang.			
44.10	Metadiabas, som 16.00-22.70 m.		60-70°	
44.30	KARB + MT + PY-gang.			
59.70	Metadiabas, som 16.00-22.70 m. med massive MT-skikt ved 52.30, 52.40 og 57.30.		60-70°	
69.70	Metadiabas, kraftig epidotisert og folliert med opptil tomme-store porfyrer av EPD + PY + MT + KK + KARB + ALB, stedvis med HT.		60-70°	60.50-60

Boret meter	Bergart	Kjerne- mangel	Skårighet	Bergart prøve
	<p>Pen KK-mineralisering ved 61.40-61.50 med MT + KARB.</p>		60-70°	
73.10	<u>Metadiabas</u> , som 16.00-22.70 m.			
82.00	<p><u>Metadiabas</u>, kraftig epidotisert og sterkt foliert med hyppig opptreden av cm-tykke lag av KARB + MT + PY + KK-spor.</p>		60-70°	
	<p>Porfyrene er meget uregelmessige.</p>			

Kjerneobservasjoner.

Borhull nr. 4 - 80 Profil 7300
 Koordinator: Y 2572 X 7273
 Påsatt i høyde 425 m.
 * i retning
 * med helning 90°
 Borhullets lengde 68,50

Boret meter	Bergart	Kjerne- mangel	Skifrihet	Bergart prøve
0 - 3.60	Overdekke			
36.00	Metadiabas, massiv, nærmest en grønnsten svakt foliert, ofte med PY i foliasjonsplanene, stedvis MT-spor. Lite eller ingen KK-mineralisering.		60°-70°	
54.70	Metadiabas, epidotisert (porfyrer av epidot ofte med PY-corona).			
68.50	Metadiabas, foliert etter med MT ? -PY i foliasjonsplan.		60°-70°	

Kjerneobservasjoner.

Borhull nr. 5 Profil X 7100
 Koordinator : Y 2196 X 7137
 Påsatt i høyde 412 m.
 • i retning _____
 • med helning 90°
 Borhullets lengde 97,30 m

Boret meter	Bergart	Kjerne- mangel	Skifrihet	Bergart prøve
0 - 3.00	Overdekke			
14.50	<u>Metadiabas</u> , Porfyrisk, uregelmessige porfyrer, opptil tomme store.			
14.60	<u>Mineralgang</u> , med KARB+AKT+PY. Grovkrystallinsk KARB+MT+PY.		70° 70°	
17.60	<u>Metadiabas</u> , som 3.00-14.50 m.			
21.40	<u>Metadiabas</u> , relativt homogen og massiv.			
21.45	<u>Mineralgang</u> , som 14.50-14.60 m		70°	
21.70	<u>Metadiabas</u> , som 17.60-21.40 m			
24.00	<u>Metadiabas</u> , sterkt foliert etter med porfyrer av EPD+KARB+AKT+PY+KK-spor. Stedvis kvartsførende.		60-70°	
30.40	<u>Metadiabas</u> , noe porfyrisk med AKT+KARB+PY. Stedvis opptreden av grovkrySTALLinsk KARB+ALB, og mm tykke HT-skikt etter		60°	
30.45	<u>Mineralgang</u> , KARB+MT+PY		70°	
30.85	<u>Metadiabas</u> , relativt massiv.			
30.90	<u>Mineralgang</u> , KARB+MT+PY		70°	
31.20	<u>Metadiabas</u> , relativt massiv			
31.25	<u>Mineralgang</u> , KARB+MT+PY		60°	
34.20	<u>Metadiabas</u> , foliert etter med MT+PY+KK-spor		60°	39.20-39.30
40.40	<u>Metadiabas</u> , med porfyrer av <u>Agglomerat</u> , ALB+BIO+PY, se foto nr. 2. Stedvis foliert etter		60-70°	
40.55	<u>Mineralgang</u> , KARB+MT+PY		70°	41.15-41.25

Boret meter	Bergart	Kjerne- mangel	Skifrihet	Bergart prove
43.90	<u>Metadiabas/agglomerat</u> , som 34.20-40.40 m.			
46.20	<u>Metadiabas</u> , finkornet, relativt homogen med mandelsten, se foto nr. 3.			
50.10	<u>Metadiabas/agglomerat?</u> stedvis foliert. kloritisert.		60-70°	
51.20	<u>Metadiabas/agglomerat</u> , med MT+KARB+PY-ganger.			
57.80	<u>Metadiabas/agglomerat</u> , epidotisert.			
57.85	<u>Mineralgang</u> , MT+PY		80°	
58.30	<u>Metadiabas/agglomerat</u> , epidotisert.			
58.40	<u>Mineralgang</u> , MT+PY+AKT.			
59.60	<u>Metadiabas</u> , massiv med mm-tykke stikk fylt med KARB+HT etter		60-70°	

Kjerneobservasjoner.

Borhull nr.	6	Profil	X 6500
Koordinator : Y	2100	X	6560
Påstt i høyde	412	m.	
* i retning	169 ^g		
* med helning	60°		
Borhullets lengde	82,70 m		

Boret meter	Bergart	Kjerne- mangel	Skifrihet	Bergart prøve
0-3.00	Overdekke			
4.20	Metadiabas, porfyrisk			
18.40	Metadiabas, middels kornet, foliert		60-70	10.30-10.40
23.30	Metadiabas, finkornet (grønnstein?) stedvis porfyrisk			
30.30	Metadiabas, middels kornet, stedvis porfyrisk.			
31.50	Metadiabas, som 18.40-23.30 m			
43.60	Metadiabas, middels kornet.			
51.80	Metadiabas, finkornet med store porfyrer av bl.a. PY+EPD. Foliert med PY+KK i foliasjonsplan ved 50.60- 51.60 m.		0	49.40-49.50
56.40	Metadiabas, middels kornet, porfyrisk. Pseudoagglomerat?			53.85-54.00
56.80	Metadiabas, finkornet.			
57.70	Metadiabas, foliert med Py+MT+ALB+KARB+AKT -mineraliseringer etter		20-30	57.00-57.10
59.80	Metadiabas, finkornet med PY+AKT+KARB -porfyrer.			
72.40	Metadiabas, fin til middelskornet, stedvis porfyrisk MT+EPD+KARB+PY mineraliseringer.			
77.40	Metadiabas, fin til middels kornet, foldet etter med cm. tykke skikt av MT+KARB+PY+EPD+KK -spor.		20-30	
82.70	Metadiabas, fin til middelskornet med MT+PY+KK -spor.			

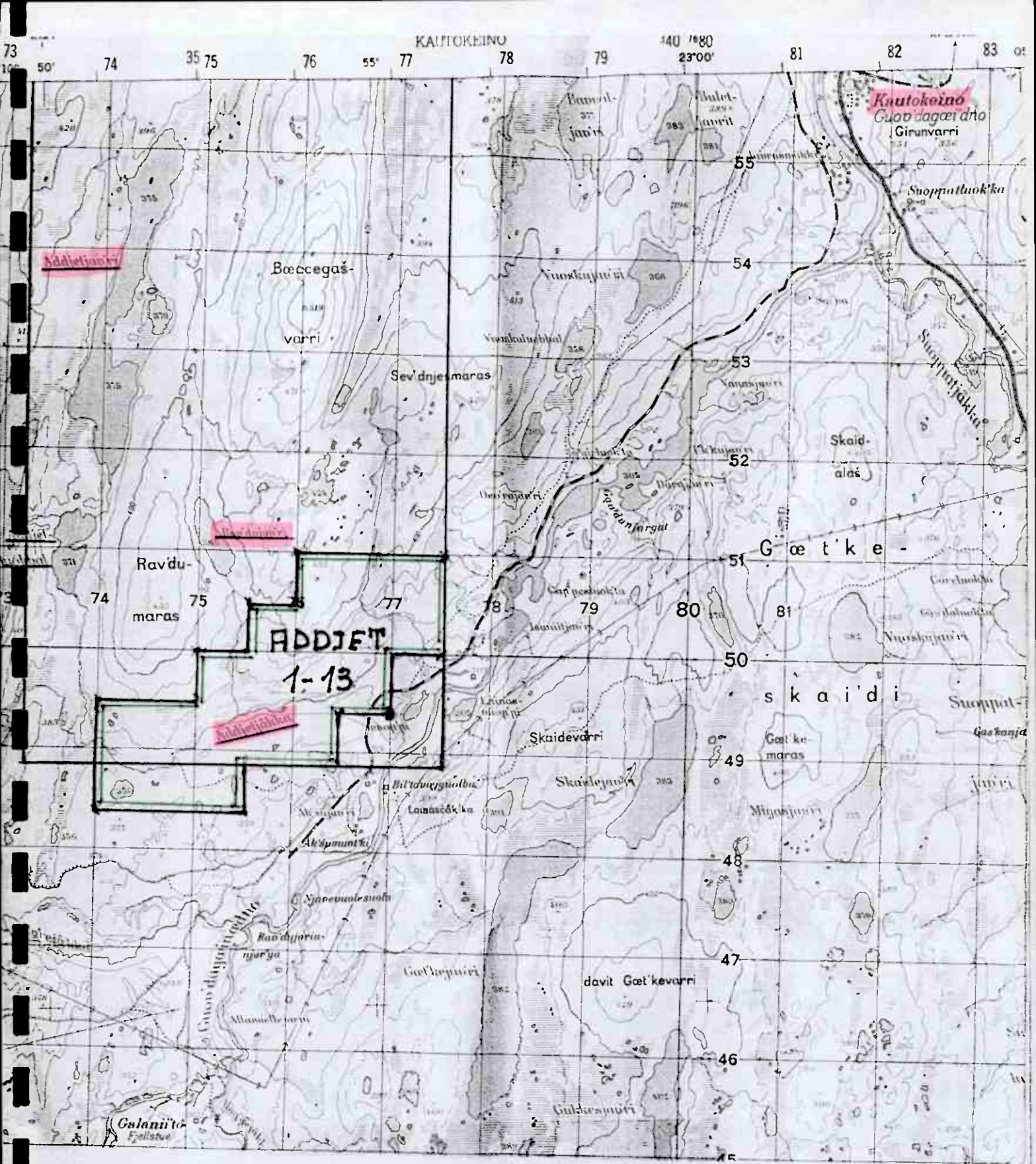
Kjerneobservasjoner.

Borhull nr. 7 Profil X 5250
 Koordinator: Y 1875 X 5250
 Plassert i høyde ~ 385 m.
 * i retning 155^g
 * med helning 60°
 Borhullets lengde 116.80 m

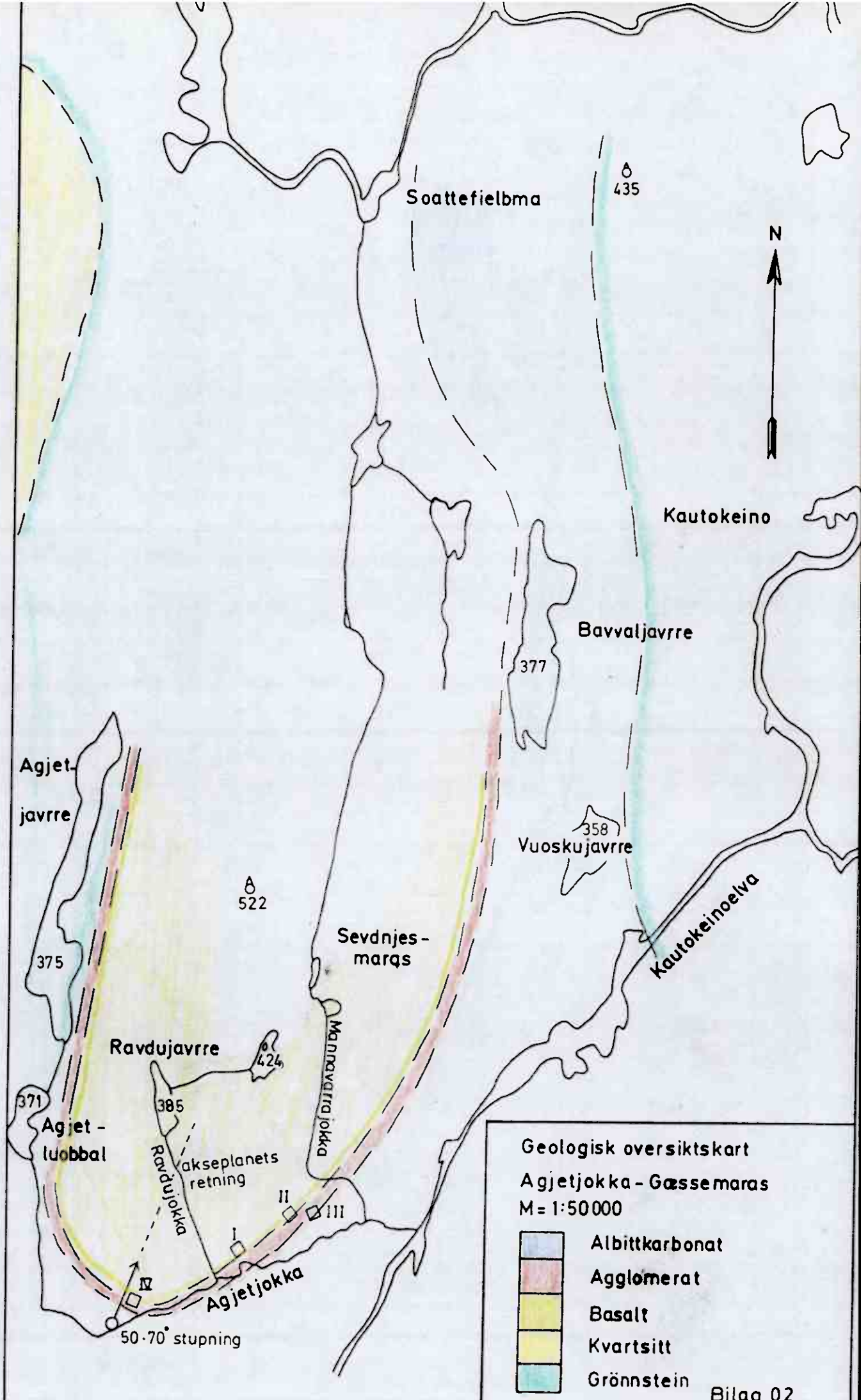
Boret meter	Bergart	Kjerne- mangel	Skifrighet	Bergart prøve
0-10.00	Overdekke.			
10.00-45.80	<u>Grønsteinsagglomerat</u> , finkornet skifrig, foliert etter 60 ^o -70 ^o . stedvis sterkt oppsprukket med noe PY + KK-spor på glideflater.			
45.80-45.90	<u>Karbonatgang</u> , grovkornet og massiv.			
45.90-47.10	<u>Grønsteinsagglomerat</u> , som 10.00-45.80, gjennomgående sterkt oppsprukket			
47.10-57.00	noe mindre oppsprukket.			
57.00-80.80	gjennomgående sterkt oppsprukket.			
80.80-90.90	oppsprukket med øket innhold av KARB + HT + PY + KK.			
90.00-100.00	noe mindre oppsprukket, mer preg av amfibolitt.			
100.00-108.60	<u>Grønstein/amfibolitt</u> , sterkt oppsprukket breksiert med KARB + HT-mineraliseringer.			
108.60-114.60	<u>Grønstein/amfibolitt</u> , relativt massiv og finkornet.			
114.60-116.50	Sprekkesone - breksje.			

Borhull nr..... 7-80, X 5250 - Y 1375, 155^g / -60°, 116,80 m.

Prøve nr.	b.m.	% Cu	% Zn	% Pb	% Fe	ppm Au
	80 - 81	0.04	0.03	-		
	82	0.02	0.02	0.01		
	83	0.07	0.02			
	84	0.25	0.02			
	85	0.01	0.02			
	86	0.17	0.02	0.02		
	87	0.13	0.03	0.02		
	88	0.03	0.03			
	89	0.04	0.03			
	90	0.07	0.03	0.01		

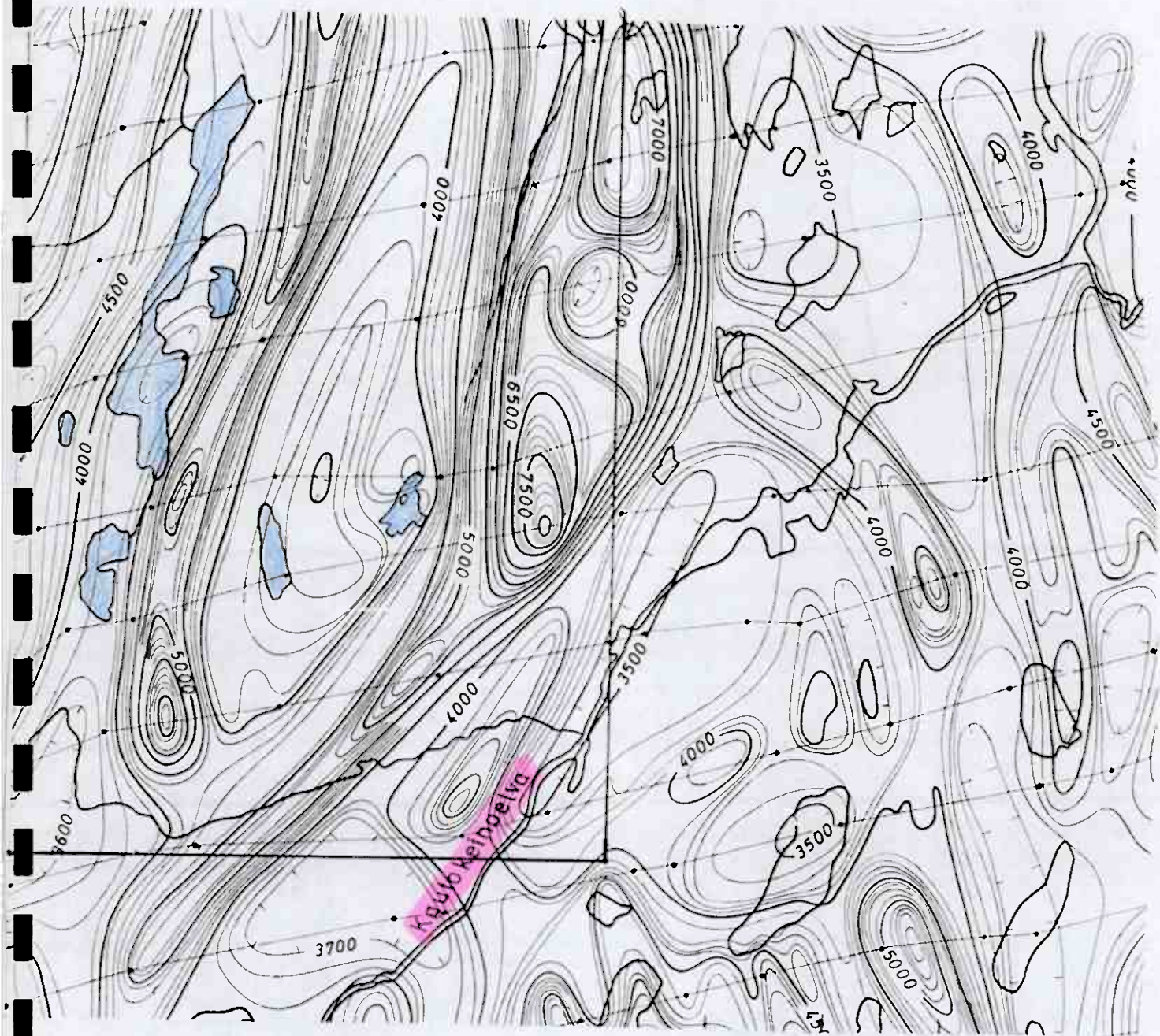

Agjet (Addjit) SIEBE 1832 I Kautokeino kommune Finnmark	M
	1:50000
	Målt:
	Tegn:
	Trace:
PROSPEKTERING A/S	Bilag 01

Geologisk oversiktskart
 Agjetjokka - Gassemaras
 M = 1:50 000

- Albittkarbonat
- Agglomerat
- Basalt
- Kvartsitt
- Grønnstein

Aero magnetisk kart Agjet Kautokeino kommune Finnmark	M 1:50000
PROSPEKTERING A/S	Bilaa 03

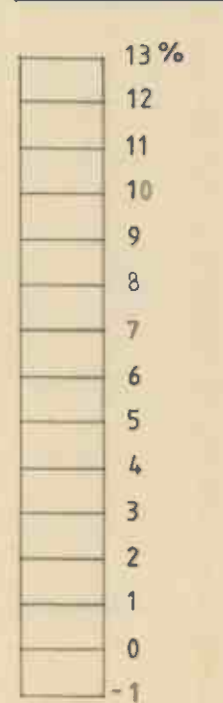
Rav'dujavri
385 m.o.h.

424 m.o.h.

x 433 m.o.h.

Addjetjåkka

IP-Skala:

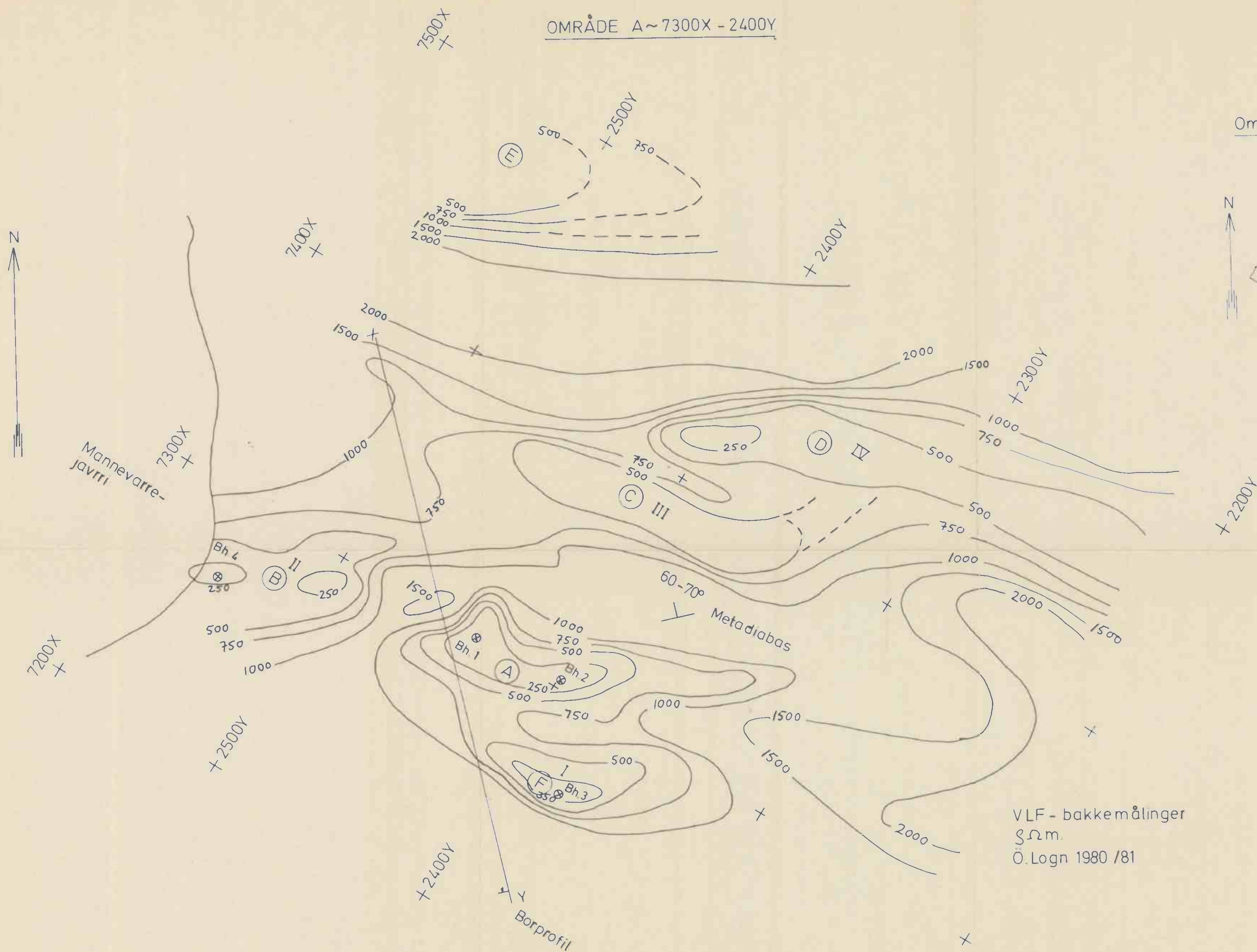

© Diamantberhull av 1961

A/S SYDVARANGER	MÅLESTOKK	OBS. PE.	AUG. 1979
INDUSERT POLARISASJON	1:5000	TEGN. PE.	OKT. 1979
AGJET, KAUTOKEINO, FINNMARK		TRAC. TH.	OKT. 1979
		KFR.	
NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE TRONDHEIM	TEGNING NR. 1743-02	KARTBLAD NR. 1832 I	

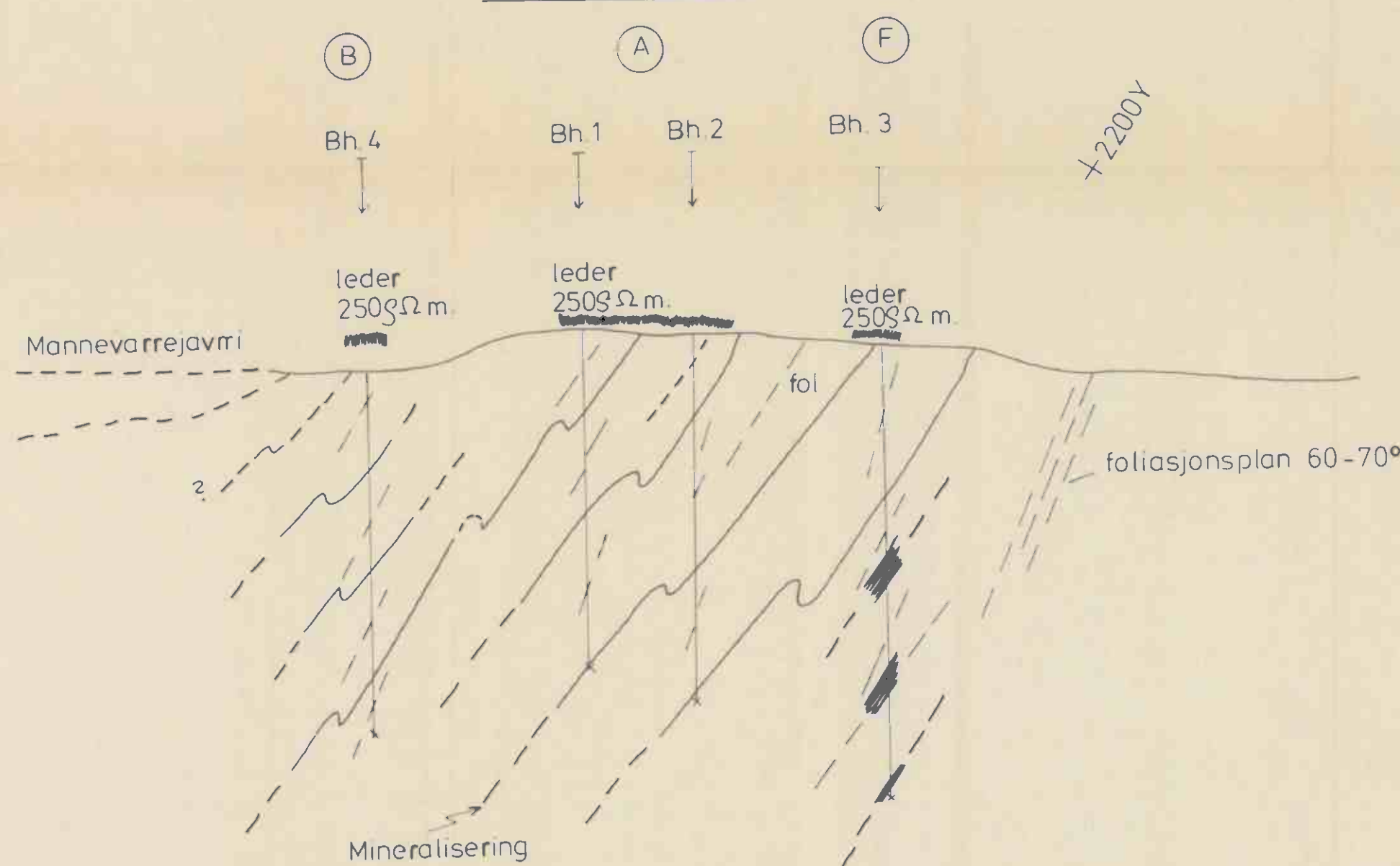
OMRÅDE A ~ 7300X - 2400Y

I.P.
Område A M=1:5000

VLF - bakke målinger
g Ω m.
O. Logn 1980 / 81

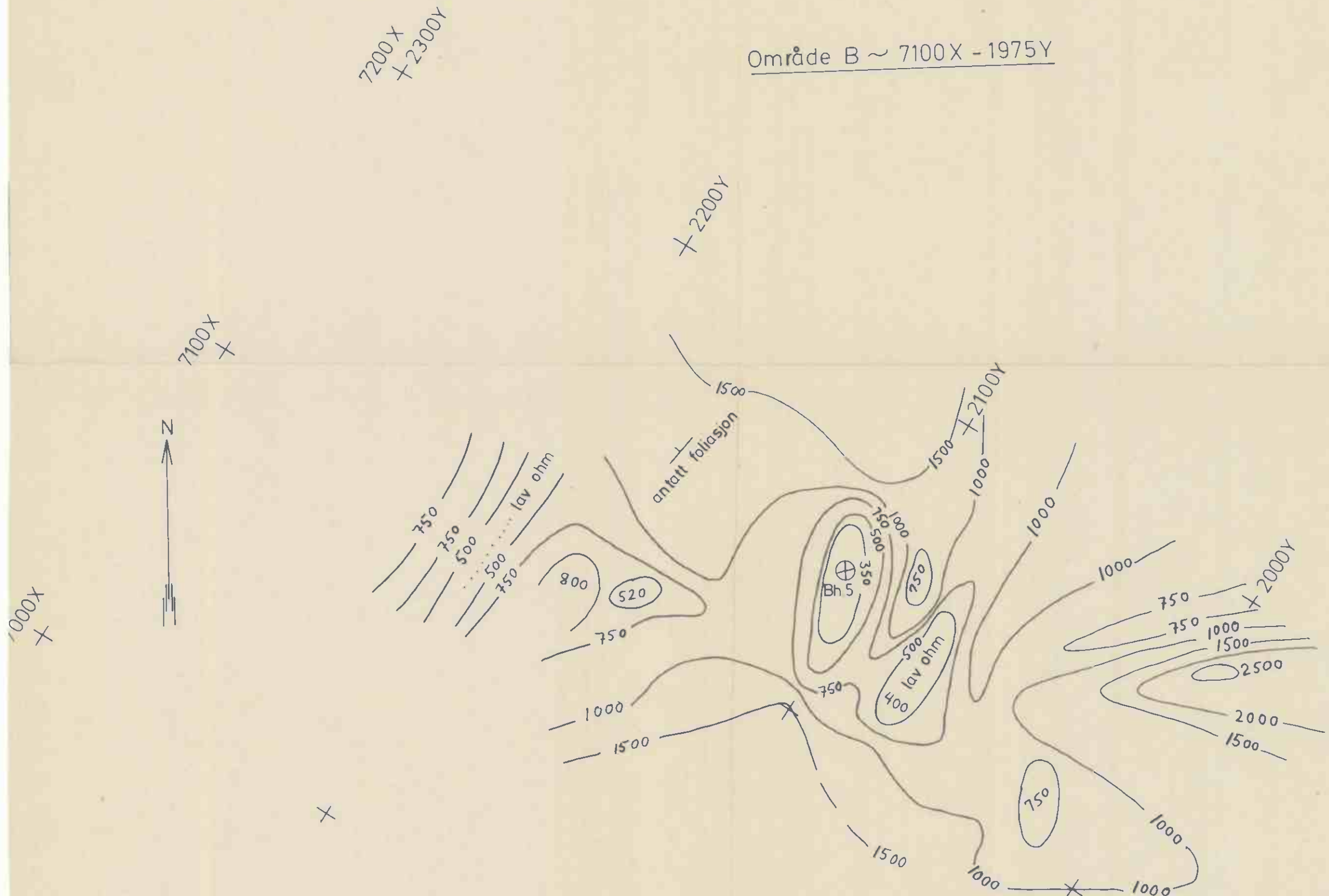
X - borprofil - Y

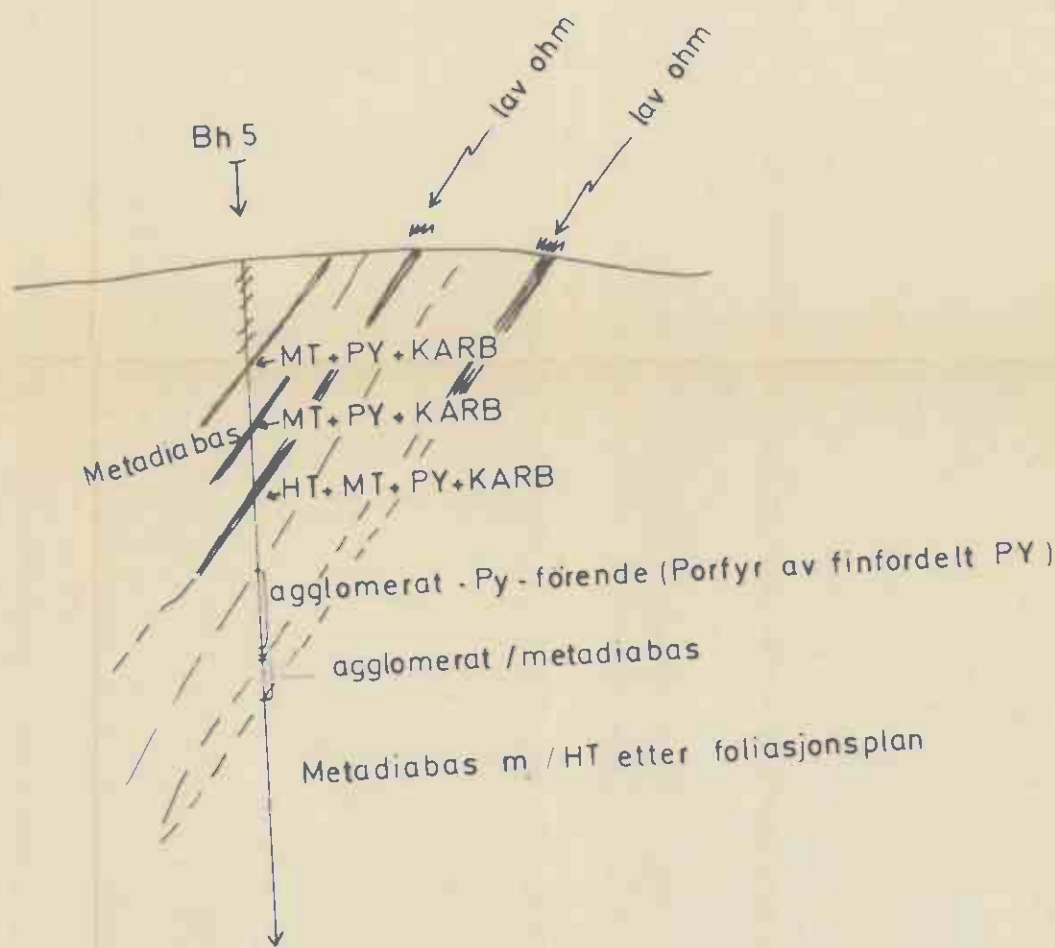
Borprofil
I. Hultin 1981
M=1:1000

Område B ~ 7100X - 1975Y

I.P.
Område B M=1:5000

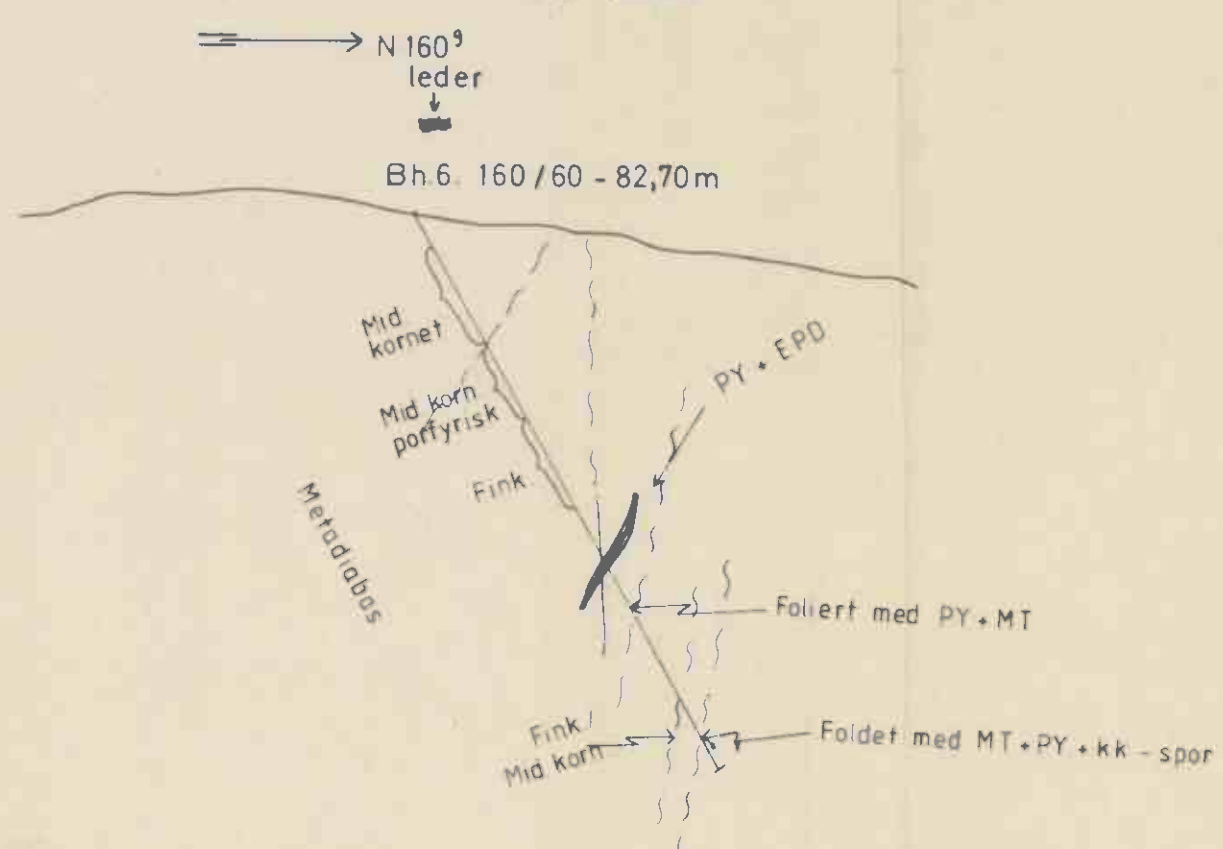

VLF - bakke målinger
g Ω m.
O. Logn 1980/81
M=1:2500

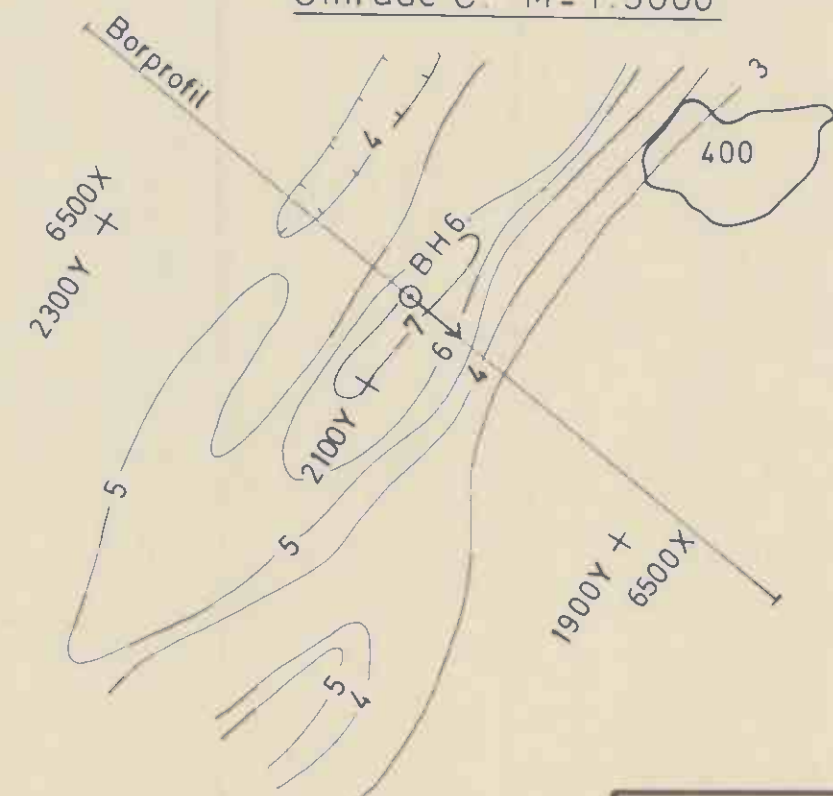

Område C ~ 6500X - 2000Y

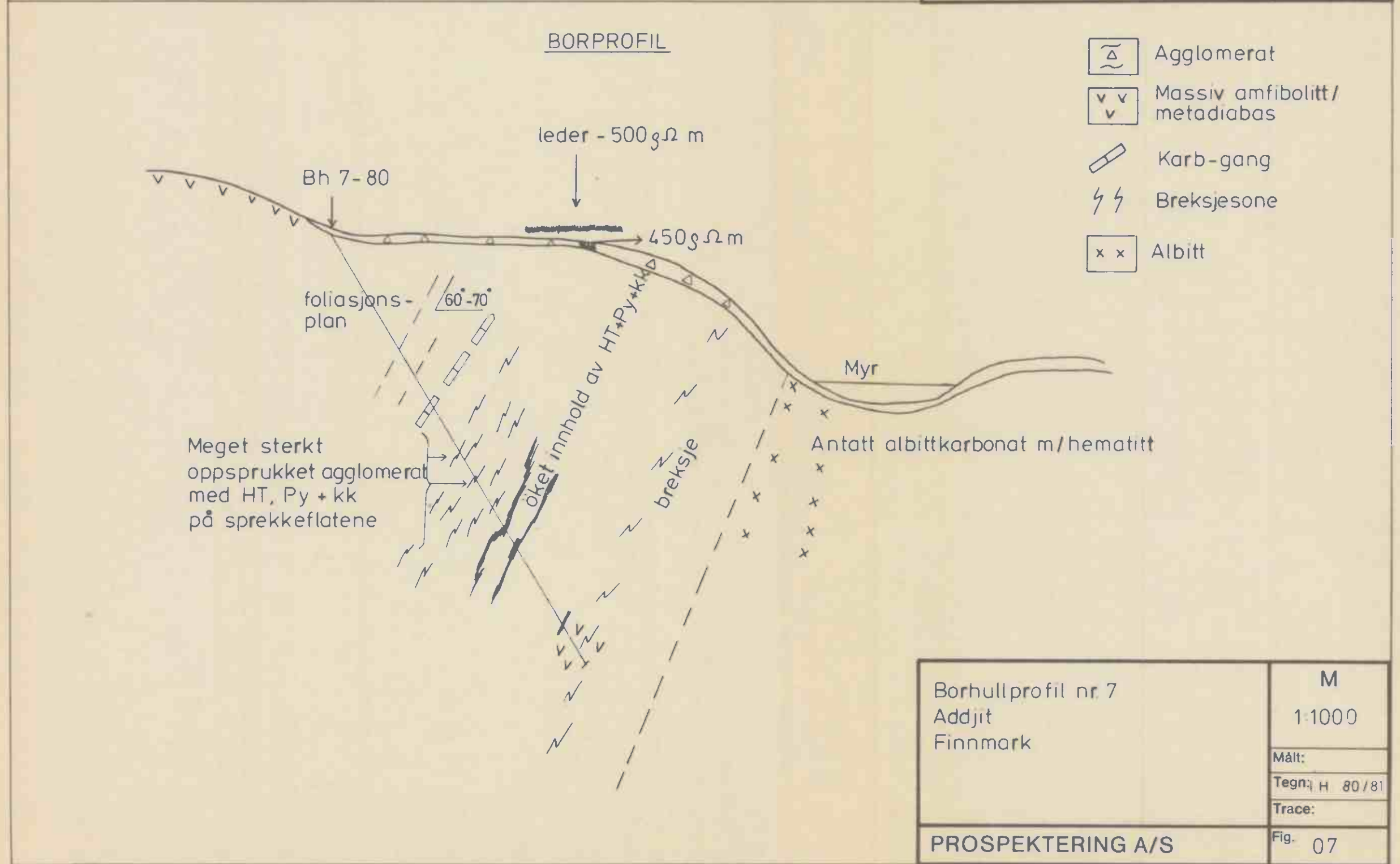
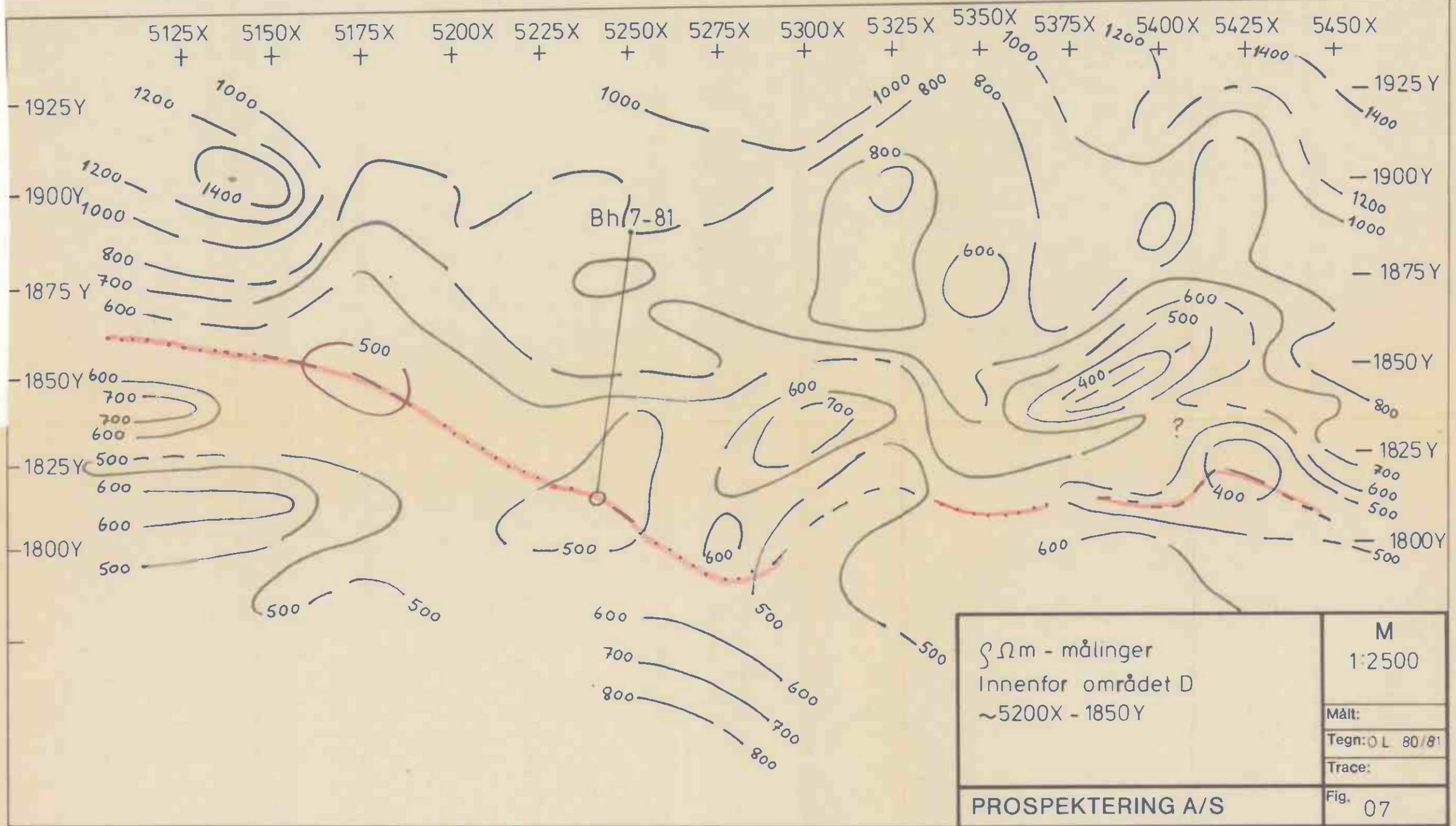
Borprofil etter N160°
M=1:1000

I.P.
Område C. M=1:5000

I.P.-resultat, VLF-bakke måling
og borhullprofil Bh1-Bh 7
Addjitt 1980
Kautokero
Finnmark

TEGNFÖRKLARING

- Metadiabas
- Metadiabas med linser av grönstein
- Grönstein
- Grönstein med linser av metadiabas
- Agglomerat
- Albittfels
- Förgiftningsmark
- Blotning
- Bergartsgrense
- Antatt bergartsgrense
- Strök og fall. Fallet angitt med 360° inndeling.

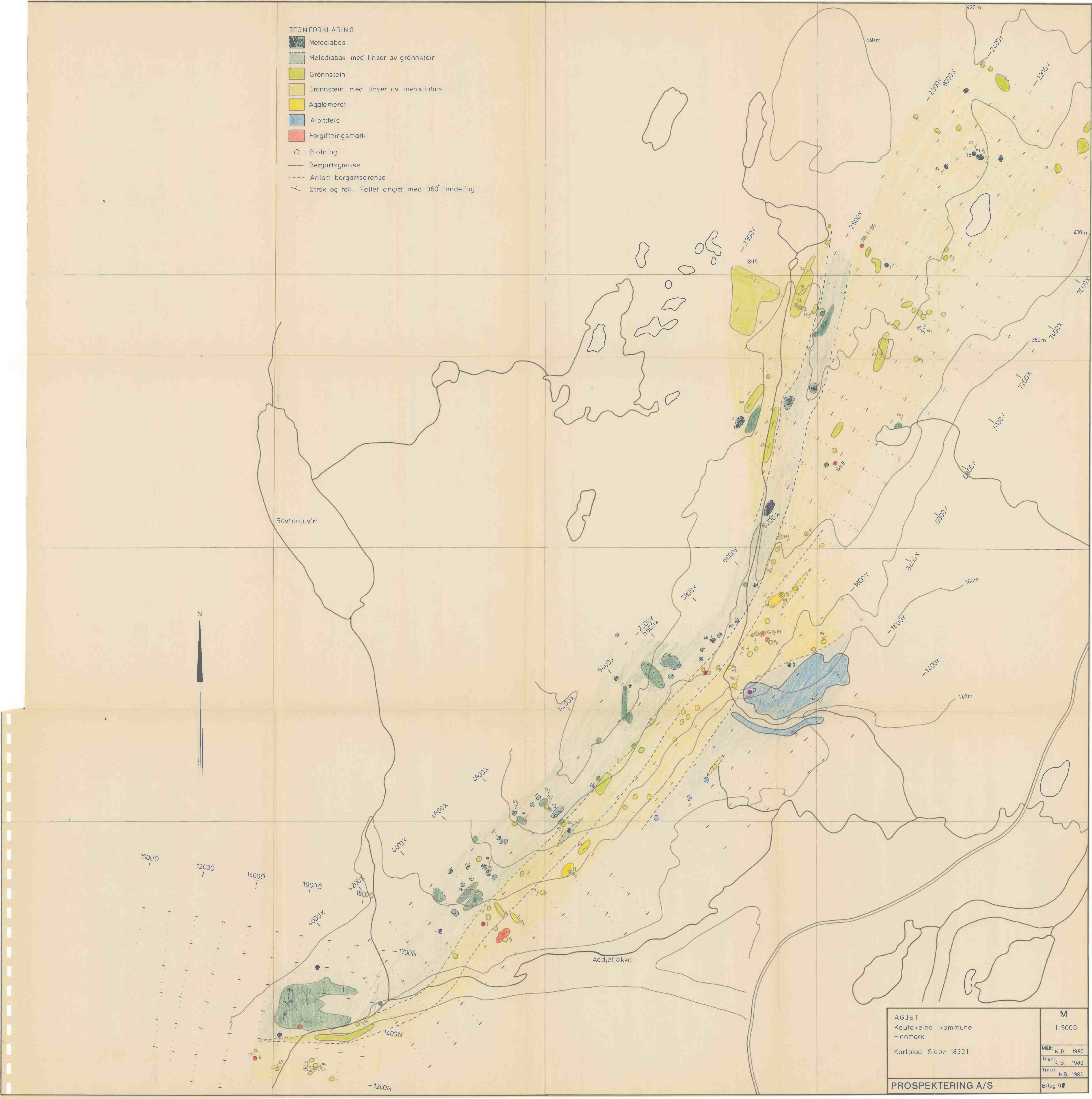

Rav' dujav'ri

Addjetjokka

10000
12000
14000
16000
18000

AGJET		M
Kautokeino kommune		1:5000
Finnmark		
Kartblad Siebe 18321		Målt: K. B. 1980
		Tegn: K. B. 1980
		Trace: H. B. 1983
PROSPEKTERING A/S		Bilag 08

KART OVER G.M⁵ STIKNINGSNETT 1960

AGJETJOKKA

M. 1:10 000

⊙ Matingspunkt

